

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou, v právní věci žalobce **A. A. J.**, nar., st. Příslušnost Kamerun, t.č. bytem, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. MV-43636-26/OAM-2012 ze dne 14. 1. 2013,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 14.1.2013, č.j. MV-43636-26/OAM-2012 žalovaný o podaném odvolání podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu rozhodl tak, že se odvolání jako opožděné zamítá. Účastníku řízení byla pod č.j. CPR-12211/ČJ-2011-004025-SV ze dne 21.2.2012 uložena podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč. Toto rozhodnutí bylo účastníku řízení oznámeno dne 21.2.2012, převzetí stejnopisu rozhodnutí odmítl podepsat. V odvolání proti rozhodnutí namítal, že se cítí být zkrácen na svých právech, protože nebyl poučen o možnosti snížení paušální částky, kterou považuje za nepřiměřenou, v době jeho vydání byl v ZZC, neměl u sebe finanční hotovost,

proto nemohl povinnost splnit a domáhal se snížení stanovené částky na nulu. Rozhodnutí o správním vyhoštění není dosud pravomocné a není tudíž jasné, zda mělo být zahájeno a zda řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Vzhledem k tomu, že řízení bylo vedeno kvůli porušení právní povinnosti cizince, stanovil správní orgán povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Uvedené rozhodnutí mu bylo oznámeno dne 21.2.2012, lhůta pro podání odvolání vypršela dne 7.3.2012 a dne 8.3.2012 rozhodnutí o povinnosti uhradit náklady řízení nabylo právní moci. Odvolání bylo vyhotoveno dne 10.3.2012, prvostupňovému orgánu doručeno 26.3.2012 a tudíž bylo podáno opožděně. Odvolací správní orgán postupoval podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu, opožděně podanému odvolání nevyhověl. Neshledal ani důvod pro zrušení rozhodnutí v řízení o mimořádných opravných prostředcích. Rovněž nevyšly najevo žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly obnovu řízení, zahájení přezkumného řízení nebo vydání nového rozhodnutí ve věci.

Žalobce v žalobě vyslovil nesouhlas s uložením povinnosti uhradit náklady správního řízení o správním vyhoštění paušální částkou, neboť mu byla uložena ještě v době, kdy nebylo rozhodnutí o správním vyhoštění pravomocné. V té době byl bez finančních prostředků v ZZC a dále nebyl poučen o právu žádat snížení této částky. Navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že dne 21.2.2012 bylo cizinci za přítomnosti tlumočnice oznámeno rozhodnutí o nákladech řízení o správním vyhoštění, cizinec odmítl rozhodnutí podepsat a převzít, o čemž byl učiněn záznam. V rozhodnutí byl řádně poučen o možnosti podat odvolání ve lhůtě 15-ti dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 8.3.2012. Odvolání ze dne 10.3.2012 podané dne 26.3.2012 je zjevně opožděné, čehož si je žalobce vědom, neboť namítá, že mělo být prominuto zmeškání lhůty podle § 41 správního řádu. O toto si však žalobce nežádal. Žalovaný proto potvrdil rozhodnutí, kterým bylo žalobcovo odvolání zamítnuto jako opožděné.

Dne 18.11.2013 žalovaný sdělil soudu a doložil, že žalobce dne 11.11.2013 osobně uhradil náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč a je toho názoru, že žaloba ze dne 21.3.2013 ztratila své opodstatnění.

Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodoval o procesní otázce, když podané odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí zamítl jako opožděné.

Žalobce v žalobě nenamítal žádné skutečnosti týkající se rozhodovacích důvodů v napadeném rozhodnutí, tj. nerozporoval, že je podané odvolání opožděné, ale namítal skutečnosti, které se týkají samotného uložení povinnosti o úhradě nákladů řízení. Jeho námitka, že mu mělo být prominuto zmeškání lhůty ve smyslu § 41 správního řádu, protože jsou splněny podmínky pro takový postup odvolacího orgánu, nelze akceptovat. V textu odvolání ze dne 10.3.2012, doručeného dne 26.3.2012 žalovanému není ze strany žalobce, jak uvádí žalovaný ve svém vyjádření, žádost vůči správnímu orgánu o prominutí zmeškání lhůty k provedení úkonu podle § 41 správního řádu. Ostatní žalobní námitky týkající se faktického uložení nákladů řízení se mýjí s rozhodovacími důvody žalovaného, který rozhodl o tom, že podané odvolání bylo učiněno opožděně. Stejně jako žalovaný i soud má

pochybnosti o opodstatněnosti podané žaloby, když žalobce dne 11.11.2013 náklady řízení ve výši 1.000 Kč, proti kterým brojil podanou žalobou, uhradil.

Na základě skutečností shora, posouzení věci z hlediska uplatněných žalobních námitek, zjištěné jednoznačnosti, že odvolání bylo podáno opožděně, dospěl soud k závěru, že žaloba žalobce je nedůvodná a ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítá.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když úspěšný žalovaný náklady řízení nežádal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. prosince 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová